

[Torben Lund]

Når fru Kirsten Lee også nævner de kronisk syge, synes jeg, man retfærdigvis må sige, at reglerne om kronisk syge ikke er imponerede her i landet. Det er rigtigt, at vi har et maksimum på 500 kr. om måneden; altså 6.000 kr. om året risikerer kronisk syge at skulle betale. Det er 6 gange så meget, som den samme gruppe skal betale i Sverige, og det er godt og vel 6 gange så meget, som den samme gruppe skal betale i Norge.

Jeg synes, det er en stærkt udtalelse, at dette her primært vil dreje sig om personer med god betalingsevne. Det er simpelt hen ikke rigtigt.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Hvis hr. Torben Lund havde hørt efter, sagde jeg ikke noget om god betalingsevne, jeg sagde betalingsevne.

Lis Noer Holmberg (CD):

Da man sidst diskuterede medicinpriser i Folketinget, nemlig ved en forespørgsel i januar måned 1988, kom det tydeligt frem, at Danmark i forhold til andre lande har et lavt medicinforbrug. Fra 1983 til 1986 steg medicinforbruget, målt i døgnosser pr. indbygger, med i alt 3 pct., og det kan ikke siges at være alarmende. Medicintilskuddet udgjorde i 1987 godt 1,8 mia. kr., og nu fortæller sundhedsministeren os, at der i første kvartal i år er sket en stigning på 11,8 pct. Vi må således konstatere en kraftig stigning i 1988.

Sundhedsministerens udtalelser om, at en prisstigning på 15 pct. vil få danskerne til at bruge mindre medicin, mener vi ikke er relevant. Den medicin, der får 75 pct. tilskud, er praktisk taget i alle tilfælde livsvigtig medicin.

Lad os tage diabetikerne, der er afhængige af insulin, men ikke nok med det, de er samtidig afhængige af en bestemt kost, der på visse tider af året, når grønsager er dyrest, er en yderligere udgift i forbindelse med deres sygdom. Vi kan nævne andre grupper som hjertepatienter, gigtpatienter, folk med astma- og allergiproblemer og mange flere. De er afhængige af medicin.

CD ønsker ikke, at de skal straffes yderligere, fordi man nu ønsker at sænke tilskuddene. Vi finder faktisk, at det er fint med de 75 og 50 pct., som det er nu.

Så henviser man til, at visse grupper kan få hjælp i henhold til bilstandsloven, men vi øn-

sker ikke ligefrem folk ind i bilstandsloven, og når man siger »kan få«, betyder det blot, at det bliver en skønssag, og det betyder, at mange skal søge tilskud til nødvendig medicin. Når man har sat en egenbetaling på 500 kr., vil det for mange, der er dårligt stillet, være en belastning af budgettet. 500 kr. om måneden til medicin er mange penge, hvis man ingen har. Det er netop dem, der ingen har, som vi rammer hårdest, og det ønsker CD ikke at være med til.

CD synes også, at det er en dårlig idé, at man vil sløjfe tilskud til antibiotika. Vi er af den opfattelse, at ingen misbruger penicillin, det får man, når man har brug for det. Man kan nemt afskære mindrebemidlede fra at få fat i det, fordi de selv skal betale det hele. Det kan ramme såvel børn som ældre mennesker. Men man kan heller ikke se bort fra, at der vil blive tale om større sygefravær. Vi ved alle, hvor travlt vi har med at komme af med en halsbetændelse og igen optage vores job, og dertil er penicillin nu altså ganske godt.

Man kan ikke helt komme uden om at nævne plejehjemslægerne. Der er sket en omlægning af ældrepolitikken, og det spiller en rolle i kommunernes cigarkassetænkning – hermed menes, at kommunerne kan lægge over på amterne, hvad de kan, for selv at spare. Hvor man ændrer på plejehjem, således at den enkelte beboer skal være lejer af sit eget værelse, har man således også sagt, at nu skal den enkelte have sit eget medicinskab og sin egen læge. Vi er enige i, at der skal være et frit lægevalg, men det betyder, at dér, hvor man havde én fast plejehjemslæge til beboerne, har man nu mange forskellige praktiserende læger, mange lægebesøg, ordination af mange forskellige slags medicin osv. Det skal med, for det er i høj grad en af årsagerne til, at sygesikringsudgifterne er stigende.

CD har bedt regeringen om nytænkning på medicintilskudsområdet, om bl.a. regelsanering. Det er klart, at grupper som børn, kronisk syge og de borgere, der er afhængige af livsvigtig medicin, samt pensionister må omfattes af tilskud, medicinkort, eller hvad ved jeg. CD føler et ansvar for dette område, men vi ønsker ikke, at det skal ramme skævt.

Vi vil overgive lovforslaget til videre udvalgsarbejde.